

OPREDELITEV/predstavitev PREDMETA

Likovna teorija je predmet in je gramatika likovnega jezika, ki je skupen vsem področjem likovnega ustvarjanja: slikarstvu, kiparstvu, arhitekturi, oblikovanju predmetov, grafičnemu in modnemu oblikovanju,...

Učne vsebine predstavljajo zaokroženo celoto predmeta in s tem ustrezajo potrebam maturitetnega predmeta v obsegu 70 ur.

Predmet teži k smiselnemu upoštevanju likovnih izhodišč, ki nam pri ustvarjanju ponujajo izbiro likovnih izrazil in njihovih kombinacij ter nas opozarjajo na nekatere možne načine likovnega komponiranja.

Likovna teorija je torej posebna veda, ki raziskuje likovna izrazila in zgradbo likovnih del ter proučuje zakonitosti dojemanja likovnih del z različnih vidikov

- Opis, opredelitev in razlaga
TEMATSKIH SKLOPOV IN VSEBIN za šol.l. 2025 – 2026
PRI PREDMETU LIT3
- **Okvirni načrt ocenjevanje**

CILJI PREDMETA

So naravnani tako, da dijaki najprej spoznajo, pridobijo ali razvijejo:

- Samostojno, kritično in konstruktivno delo
- Sposobnost analize likovnih form in sinteze novih
- Veselje do kreativnega ustvarjanja

- razvijajo odnos do lastnega dela in dela drugih

Predvsem pa dijaki:

- pridobijo /razvijejo/ čut za prostorsko predstavo,
- pridobijo /razvijejo/ čut za likovno izražanje in estetsko vrednotenje
- se navajajo na natančnost, logično razmišljanje ter rednost dela...
- obravnavajo probleme, ki nastajajo pri praktičnem delu

-

Dijaki spoznavajo zakonitosti pri nasajanju likovnih del.

Dijaki spoznavajo zakonitosti pri nasajanju likovnih možnosti in zakonitosti likovne govornice.

Pri predmetu se dijaki seznanijo tudi:

- pojmovna orodja za formalno analizo likovnih form za lažje razumevanje ustvarjalnih postopkov in oblikovnih strategij
- z osnovnimi pomeni terminologije likovne teorije
- se seznanijo s predstavljanjem različnih konstrukcijskih in oblikovnih detajlov
- praktično projektno delo

UČNA SREDSTVA IN PRIPOMOČKI

- slikovno gradivo, učni listi, tabelna slika
- prosojnice, projekcije prek računalnika,
- grafoskop, diaproyektor, televizija, viderekorder
- praktični pripomočki,
- monografije, reprodukcije

dobro opremljena učilnica – dobri svetlobni pogoji

MERILA ZA OCENJEVANJE

PREVERJANJE in OCENJEVANJE ZNANJA

A. Pisno:

[PISNO OCENJEVANJE ZNANJA](#). Z njim se ocenjuje določen sklop predelane učne snovi, s poudarkom na teoretičnem znanju. Dijak, ki pristopi k pisnemu ocenjevanju znanja mora svoj pisni izdelek oddati, tudi če ga ni rešil.

[IZDELKI DIJAKOV](#). So vir informacij o dejanskem znanju in kreativnosti dijakov, o tem, koliko se zavedajo teoretičnih likovnih problemov v praktični rabi. Likovne naloge ali programe mora dijak obvezno oddati do določenega datuma. V primeru, da profesor zaradi neupravičenih razlogov ne dobi izdelka dijaka do predvidenega datuma oddaje, ga lahko oceni po drugačnih kriterijih ali ga sploh ne oceni. Med praktične izdelke se štejejo tako likovne naloge, ki so bile narejene pri pouku kot doma.

[SEMINARSKE NALOGE](#). Temo zanje določi profesor. Seminarska naloga se odda v pisni ali digitalni obliki. Dijak jo v dogovoru s profesorjem lahko javno predstavi sošolcem ali individualno pred profesorjem.

[OCENJEVANJE DOMAČIH NALOG IN PROJEKTNEGA DELA](#) - v kolikor profesor presodi, da ne more pridobiti dovolj ocen iz vaj/izdelkov nastalih med rednim poukom, se lahko posluži tudi ocenjevanja domačih nalog in dodatnih projektnih del.

B. Ustno:

[USTNO OCENJEVANJE TEORETIČNEGA ZNANJA](#). Z njim se ocenjuje znanje in razumevanje, t. j. poznavanje naučenih dejstev ob uporabi slikovnega gradiva, z navajanjem jasnih primerov in opozarjanjem na praktične vidike problematike določene snovi. Z njim se ugotavlja dijakove sposobnosti analize, logične argumentacije, likovnega mišljenja in smiselnega utemeljevanja osebnih stališč. Znanje z razumevanjem je pogoj za kasnejšo analizo likovnih izdelkov prek razumevanja strukture likovne govornice – formalne in vsebinske zgradbe likovnih del.

[ZAGOVOR IZDELKOV](#) - preverja in ocenjuje se dijakovo sposobnost za kritično razmišljanje o formalni zgradbi likovnega dela (izbiri in povezavi likovnih elementov v kompoziciji) in obenem tudi o njegovi dosledni vsebinski navezavi na določeno vajo ali nalogo.

[ZAGOVOR SEMINARSKIH/PROJEKTIH NALOG](#) - zahteva od dijaka jasno in jedrnato predstavitev teme, ter zmožnost strokovnega argumentiranja svoje analize.

Dijaki so dolžni k vsaki šolski uri prinesiti ustrezne likovne pripomočke in materiale. V kolikor nimajo ustreznih pripomočkov in materialov, so dolžni izdelati nalogo tudi z drugimi razpoložljivimi pripomočki / materiali, ki jih imajo s seboj, kar posledično vpliva na končno oceno likovnega izdelka. Vsi likovni izdelki so last šole do zaključka izobraževanja posameznega dijaka in se lahko uporabljajo za razstave in drugo promocijo šole. Boljše likovne izdelke obdrži šola za arhiv s privoljenjem dijaka avtorja.

MERILA ZA OCENJEVANJE:

A. Merila za pisno ocenjevanje znanja:

[MERILA ZA PISNO OCENJEVANJE ZNANJA](#)

Pri pisnem ocenjevanju ima vsaka naloga vrednost izraženo v točkah. Točke preračunane v odstotke so osnova za oblikovanje ocen od 1 do 5:

do 49% = NEZADOSTNO (1)

50 do 59% = ZADOSTNO (2)

60 do 74% = DOBRO (3)

75 do 89% = PRAV DOBRO (4)

90 do 100% = ODLIČNO (5)

OCENJEVANJE LIKOVNIH IZDELKOV DIJAKOV OZ. LIKOVNIH NALOG

Likovne naloge oz. izdelek v ožjem smislu ocenjujemo po posameznih merilih:

- **USTVARJALNOST** Ocenjuje se dijakova izvirnost pri oblikovanju naloge znotraj njenih omejenih zahtev. Pri tem je potrebno upoštevati čimbolj zanimivo in uporabno rešitev.
- **UPORABA LIKOVNOTEORETSKEGA ZNANJA IN UPOŠTEVANJE ZAHTEV NALOGE** Dijak mora na podlagi točnih navodil v likovni nalogi, dokazati poznavanje osnovnih likovnoteoretskih problemov in sposobnost njihove praktične aplikacije v različnih delovnih ali materialnih pogojih.
- **TEHNIČNE IZVEDBA** Dijak mora biti dosleden v izvedbi izbrane tehnike. Z načinom izvedbe mora harmonično združiti zahteve naloge in lasten način (stil - dikcijo) prikaza ideje, ki se lahko veže na določeno likovno tehniko ali material.
- **ZAGOVOR IZDELKA** Dijak mora v zagovoru znati pojasniti uporabo likovno izraznih sredstev v svoji kompoziciji - likovnih elementov, likovnih spremenljivk in kompozicijskih načel. V svoji nalogi mora predvsem znati (kritično) obrazložiti načine s katerimi je predstavil glavni problem naloge in kako uspešne so se pokazale njegove rešitve v praksi.

o OCENJEVANJE SEMINARSKIH/PROJEKTNIH NALOG

- o Pri seminarskih nalogah se ocenjuje interpretacija, predstavitev, razlaga in analiza teme (problema); uporaba faktografskih informacij in predhodno pridobljenega znanja pri analizi in sintezi določenih likovnih del oz. likovno teoretskih problemov; samostojna interpretacija, predstavitev in vrednotenje likovnih primerov z argumentacijo; vživljanje in zavedanje različnega mišljenja ter ustvarjanja v preteklosti; samostojno, kritično utemeljeno iskanje in uporabljanje pojmov v likovni umetnosti ob razlagi snovi; povezovanje znanja z drugimi predmeti in dejanskim življenjem; dijakova aktivnost in prizadevnost pri realizaciji naloge. Kriteriji za ocenjevanje so : vsebina, zgradba, jezik, slog, oblika seminarske naloge, viri in literatura.

ZAGOVOR SEMINARSKIH NALOG - zahteva od dijaka jasno in jedrnato predstavitev teme, ter zmožnost strokovnega argumentiranja svoje analize.

MERILA ZA OCENJEVANJE ZAGOVORA SEMINARSKIH NALOG: